

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Bryssel, 24. marraskuuta 2017
(OR. en)

2016/0148 (COD)

PE-CONS 41/17

CONSOM 275
MI 540
COMPET 526
TELECOM 181
JUSTCIV 172
DIGIT 176
IND 179
CODEC 1191

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten
viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004
kumoamisesta

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) .../...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

**kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten
yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,
ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,
sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,
noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä²,

¹ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 100.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. marraskuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2006/2004¹ säädetään yhdenmukaistetuista säännöistä ja menettelyistä, joilla helpotetaan rajatylittävän kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyötä. Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 21 a artiklassa säädetään kyseisen asetuksen tehokkuuden ja sen toimintamekanismien uudelleentarkastelusta. Komissio katsoi tällaisen uudelleentarkastelun jälkeen, että asetuksella (EY) N:o 2006/2004 ei voida riittävällä tavalla puuttua tehokkaasti täytäntöönpanon valvontaa koskeviin haasteisiin, joita esiintyy sisämarkkinoilla, mukaan lukien digitaalisten sisämarkkinoiden haasteet.
- (2) Komission 6 päivänä toukokuuta 2015 antamassa tiedonannossa "Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle" asetetaan kyseisen strategian yhdeksi painopisteeksi kuluttajien luottamuksen parantaminen panemalla kuluttajasäännöt täytäntöön nopeammin, joustavammin ja johdonmukaisemmin. Komission 28 päivänä lokakuuta 2015 antamassa tiedonannossa "Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille" toistettiin, että unionin kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa olisi vahvistettava uudistamalla asetusta (EY) N:o 2006/2004.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ("asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä") (EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1).

- (3) Rajatylittäviä rikkomuksia, mukaan lukien digitaalisessa toimintaympäristössä tapahtuvat rikkomukset, koskevien täytäntöönpanotoimien tuloksettomuus antaa elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden välttää täytäntöönpanotoimet sijoittautumalla toisaalle unionin alueella. Se johtaa myös kilpailun vääristymiseen joko asianomaisen elinkeinonharjoittajan kotimaassa tai yli rajojen, verkossa tai verkon ulkopuolella, toimivien lainkuuliaisten elinkeinonharjoittajien kannalta ja aiheuttaa siten suoraan vahinkoa kuluttajille ja heikentää kuluttajien luottamusta rajatylittäviin liiketoimiin ja sisämarkkinoihin. Yhdenmukaistamista on sen vuoksi tarpeen lisätä säätämällä tehokkaasta ja tuloksellisesta yhteistyöstä täytäntöönpanotoimista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välillä, jotta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset voidaan havaita, jotta niitä voidaan tutkia ja jotta ne voidaan määrätä lopetettavaksi tai kieltää.
- (4) Asetuksella (EY) N:o 2006/2004 on otettu käyttöön kaikkialla unionissa toimivien täytäntöönpanotoimista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten verkosto. Verkostoon osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten sekä muiden jäsenvaltioissa toimivien viranomaisten on koordinoitava toimiaan tuloksellisesti. Yhteysvirastolle kuuluva koordinoititehtävä olisi osoitettava kussakin jäsenvaltiossa jollekin julkiselle viranomaiselle. Kyseisellä viranomaisella on oltava riittävät valtuudet ja tarvittavat resurssit tämän keskeisen tehtävän hoitamiseksi. Kutakin jäsenvaltiota kannustetaan nimeämään tämän asetuksen mukaisesti yhteysvirastoksi yksi toimivaltaisista viranomaisista.

- (5) Kuluttajia olisi suojeltava myös tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilta rikkomuksilta, jotka ovat jo päättäneet mutta joiden haitalliset vaikutukset saattavat jatkua. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava jatkossa tarvittavat vähimmäisvaltuudet tutkia tällaisia rikkomuksia ja määrätä ne lopetettaviksi tai kieltää ne, jotta niiden toistuminen voidaan välttää ja siten varmistaa kuluttajansuojan korkea taso.
- (6) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava vähimmäistason tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet, jotta tätä asetusta voitaisiin soveltaa, tehdä keskinäistä yhteistyötä nopeammin ja tehokkaammin ja estää elinkeinonharjoittajia tekemästä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikkomuksia. Näiden valtuuksien olisi oltava riittävät, niin että niiden avulla voidaan puuttua tehokkaasti täytäntöönpanoa koskeviin haasteisiin verkkokaupassa ja digitaalisessa toimintaympäristössä ja estää säännöistä piittaamattomia elinkeinonharjoittajia käyttämästä hyväkseen täytäntöönpanojärjestelmän aukkoja sijoittautumalla jäsenvaltioihin, joiden toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole valmiuksia puuttua laittomiin käytäntöihin. Näiden valtuuksien avulla jäsenvaltioiden olisi voitava varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat pätevästi vaihtaa keskenään tietoja ja todisteita niin, että kaikissa jäsenvaltioissa päästään yhtä tulokselliseen täytäntöönpanoon.

- (7) Kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että kaikilla sen oikeudenkäyttöalueella olevilla toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki vähimmäisvaltuudet, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Edellyttäen, että kaikkia valtuuksia voidaan käyttää tuloksellisesti ja tarvittaessa kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten osalta, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää olla antamatta kaikkia valtuuksia jokaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava päättää tämän asetuksen säännösten mukaisesti antaa tiettyjä tämän asetuksen mukaisia tehtäviä nimetyille elimille tai antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet kuulla kuluttajajärjestöjä, elinkeinonharjoittajien järjestöjä, nimettyjä elimiä tai muita asiaankuuluvia henkilöitä siitä, ovatko elinkeinonharjoittajan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamiseksi ehdottamat sitoumukset tehokkaita. Jäsenvaltioita ei kuitenkaan saisi millään tavalla velvoittaa ottamaan nimettyjä elimiä mukaan tämän asetuksen soveltamiseen tai antamaan toimivaltaisille viranomaisille valtuuksia kuulla kuluttajajärjestöjä, elinkeinonharjoittajien järjestöjä, nimettyjä elimiä tai muita asiaankuuluvia henkilöitä siitä, ovatko tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamiseksi ehdotetut sitoumukset tehokkaita.

- (8) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava aloittaa tutkinta tai menettely omasta aloitteestaan, jos niiden tietoon tulee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikkomuksia muulla tavoin kuin kuluttajavalitusten kautta.
- (9) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus tutustua kaikkiin tarvittaviin tutkinnan tai yhtenäisten kuluttajamarkkinoilla toteutettavien tutkintatoimien (tehotarkastusten) kohteena olevaan asiaan liittyviin asiakirjoihin ja tietoihin sen määrittämiseksi, onko tapahtunut tai tapahtumassa kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomus, ja erityisesti vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan yksilöimiseksi, sekä riippumatta siitä, minkä tahon hallussa kyseiset asiakirjat tai tiedot ovat tai missä ne sijaitsevat ja missä muodossa ne ovat tai mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia suoraan digitaalisen arvoketjun kolmansia osapuolia toimittamaan kaikki asianmukaiset todisteet ja tiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY¹ mukaisesti ja henkilötietojen suojaa koskevaa lainsäädäntöä noudattaen.
- (10) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava pyytää miltä tahansa jäsenvaltionsa viranomaiselta, elimeltä tai virastolta tai keneltä tahansa luonnolliselta henkilöltä taikka miltä tahansa oikeushenkilöltä, kuten maksupalveluntarjoajalta, internetpalvelun toimittajalta, teletoiminnan harjoittajalta, aluetunnusrekisterinpitäjältä, rekisterinpitäjältä ja säilytyspalveluiden tarjoajalta, kaikki asiaankuuluvat tiedot sen määrittämiseksi, onko tapahtunut tai tapahtumassa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (11) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tehdä tarvittavat tarkastukset paikan päällä, ja niillä olisi oltava valtuudet päästä kaikkiin tiloihin, kaikille alueille tai kaikkiin kulkuneuvoihin, joita tarkastuksen kohteena oleva elinkeinonharjoittaja käyttää elinkeinotoimintaansa tai ammattiinsa liittyvään tarkoitukseen.
- (12) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava pyytää tarkastuksen kohteena olevan elinkeinonharjoittajan edustajilta tai henkilöstön jäseniltä selvityksiä tarkastuksen kohteeseen liittyvistä tosiseikoista taikka antamaan tietoja, tai asiakirjoja, ja heidän olisi voitava kirjata kyseisiltä edustajilta tai henkilöstön jäseniltä saadut vastaukset.
- (13) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tarkistaa, noudatetaanko kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä, ja hankkia todisteet tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista, myös niistä, jotka tapahtuvat tavaroiden tai palvelujen ostamisen aikana tai sen jälkeen. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet ostaa tavaroita tai palveluja testiesteinä, tarvittaessa valehenkilöllisyyden turvin, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten havaitsemiseksi, esimerkiksi kuluttajan peruuttamisoikeuden täytäntöönpanosta kieltäytymisen havaitsemiseksi etäsopimusten tapauksessa sekä todisteiden hankkimiseksi. Näihin valtuuksiin olisi sisällyttävä myös mahdollisuus tarkastaa, tarkkailla, tutkia, purkaa tai kokeilla tuotetta tai palvelua, jonka toimivaltainen viranomainen on hankkinut tällaisia tarkoituksia varten. Valtuudet hankkia tavaroita tai palveluja testitarkoituksiin voisivat sisältää toimivaltaisten viranomaisten valtuudet varmistaa kaikkien suoritettujen maksujen palauttaminen silloin, kun palauttaminen ei olisi kohtuutonta ja se olisi muutoin unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaista.

- (14) Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi voida lopettaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset nopeasti ja tuloksellisesti varsinkin digitaalisessa ympäristössä, etenkin jos tavaroita tai palveluja myyvä elinkeinonharjoittaja salaa henkilöllisyytensä tai siirtyy unionin sisällä toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan täytäntöönpanotoimien välttämiseksi. Tapauksissa, joissa on olemassa vaara, että kuluttajille aiheutuu vakavaa vahinkoa, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava hyväksyä kansallisen lainsäädännön mukaisesti välitoimia, muun muassa poistaa sisältöä verkkorajapinnasta tai määrätä kuluttajille suunnatun selkeän varoituksen esittämisestä verkkorajapintaan pääsyn yhteydessä. Välitoimien olisi rajoituttava siihen, mikä on tarpeen niiden tavoitteen saavuttamiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava valtuudet määrätä kuluttajille suunnatun selkeän varoituksen esittämisestä verkkorajapintaan pääsyn yhteydessä tai määrätä digitaalis sisältö poistettavaksi tai muutettavaksi, jos ei ole olemassa muuta tehokasta keinoa laittoman käytännön lopettamiseksi. Tällaisten toimenpiteiden olisi rajoituttava siihen, mikä on tarpeen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten päättymiseksi tai kieltämiseksi.
- (15) Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja koska on tärkeää, että elinkeinonharjoittajat haluavat toimia kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön mukaisesti ja korjata tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksistaan aiheutuneet seuraukset, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus sopia elinkeinonharjoittajien kanssa sitoumuksista, jotka koskevat elinkeinonharjoittajan toimia ja toimenpiteitä rikkomuksen osalta, ja etenkin rikkomuksen lopettamiseksi.

- (16) Kuluttajalainsäädäntöön kohdistuneista rikkomuksista määrättävät seuraamukset ovat merkittävä osa täytäntöönpanojärjestelmää, koska niillä on suora vaikutus täytäntöönpanon pelotevaikutuksen suuruuteen. Koska kansalliset seuraamusjärjestelmät eivät aina mahdollista rikkomuksen rajatylittävän ulottuvuuden huomioimista, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava heidän vähimmäisvaltuuksiensa osana valtuudet määrätä seuraamuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista. Jäsenvaltioilta ei olisi edellytettävä uuden seuraamusjärjestelmän perustamista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikkomuksia varten. Niiden olisi sen sijaan edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat samaan kansalliseen rikkomukseen sovellettavaa lainsäädäntöä, ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon rikkomuksen tosiasiallisen laajuuden ja alan, jota se koskee. Unionin kuluttaja- ja markkinaoikeuden toimivuustarkastusta koskevan komission kertomuksen tulosten perusteella unionin kuluttajansuojalainsäädäntöön kohdistuvista rikkomuksista koituvien seuraamusten tason vahvistamista voitaisiin pitää tarpeellisena.

- (17) Kuluttajilla olisi oltava oikeus hyvitykseen vahingosta, joka on aiheutunut tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista. Tapauksen mukaan toimivaltaisten viranomaisten oikeuden saada elinkeinonharjoittajalta elinkeinonharjoittajan aloitteesta lisäksi oikaisutoimia koskevia sitoumuksia sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva väitetty rikkomus on vaikuttanut tai tarvittaessa oikeuden pyrkiä saamaan elinkeinonharjoittajalta sitoumuksia, joilla tarjotaan asianmukaisia oikeussuojakeinoja kuluttajille, joihin kyseinen rikkomus on vaikuttanut, olisi edistettävä sitä, etteivät kuluttajat joudu kärsimään rajat ylittävästä rikkomuksesta. Unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisesti näitä hyvityksiä voivat muun muassa olla korjaus, tuotteen vaihtaminen, hinnanalennus, sopimuksen purkaminen tai tuotteista tai palveluista maksetun hinnan palauttaminen sen mukaan miten tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta kuluttajalle aiheutunutta haittaa voidaan lieventää. Tämä ei saisi rajoittaa kuluttajan oikeutta hakea hyvitystä asianmukaisin keinoin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tiedotettava tarvittaessa asianmukaisin keinoin kuluttajille, jotka ilmoittavat kärsineensä haittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen seurauksena, keinoista hakea kansallisen lainsäädännön mukaisia korvauksia.
- (18) Valtuuksien täytäntöönpanon ja käytön tämän asetuksen soveltamiseksi olisi oltava oikeasuhteista ja riittävää kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädäntöä koskevan rikkomuksen luonteeseen ja siitä aiheutuvaan todelliseen tai mahdolliseen kokonaisvahinkoon nähden. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki tapauksen tosiasiat ja olosuhteet ja valittava asianmukaisimmat toimenpiteet tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan rikkomukseen puuttumiseksi. Kyseisten toimenpiteiden olisi oltava oikeasuhteisia, tehokkaita ja varoittavia.

- (19) Valtuuksien täytäntöönpanon ja käytön tämän asetuksen soveltamiseksi olisi oltava myös unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön, myös perusoikeuksia koskevien menettelytakeiden ja periaatteiden mukaista. Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava vapaasti määritellä näiden valtuuksien käytön edellytykset ja rajoitukset kansallisessa lainsäädännössä unionin oikeuden mukaisesti. Jos esimerkiksi luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tiloihin pääsyyn tarvitaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaisen ennakkolupa, näihin tiloihin pääsyä koskevaa valtuutta olisi käytettävä vasta sen jälkeen kun tällainen ennakkolupa on saatu.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi voitava valita, käyttävätkö toimivaltaiset viranomaiset näitä valtuuksia suoraan oman toimivaltansa nojalla, turvautumalla muihin toimivaltaisiin viranomaisiin tai muihin viranomaisiin, nimettyjä elimiä ohjeistamalla vai toimivaltaisille tuomioistuimille osoitetulla hakemuksella. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että valtuuksia käytetään tuloksellisesti ja oikea-aikaisesti.
- (21) Kun toimivaltaiset viranomaiset vastaavat keskinäisen avunannon mekanismin kautta tehtyihin pyyntöihin, niiden olisi tarvittaessa käytettävä myös muita, kansallisella tasolla myönnettyjä valtuuksia tai toimenpiteitä, kuten valtuutta panna vireille rikosoikeudellinen menettely tai ryhtyä toimenpiteisiin rikossyytteen nostamiseksi. On äärimmäisen tärkeää, että tuomioistuimilla ja muilla viranomaisilla, erityisesti niillä jotka osallistuvat rikosoikeudelliseen menettelyyn, on tarvittavat keinot ja valtuudet tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tuloksellisesti ja oikea-aikaisesti.

- (22) Keskinäisen avunannon mekanismin tehokkuutta ja tuloksellisuutta olisi parannettava. Pyydetty tiedot olisi toimitettava tässä asetuksessa säädetyissä määräajoissa ja tarvittavat tutkinta- ja täytäntöönpanotoimet olisi hyväksyttävä hyvissä ajoin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vastattava tiedonsaantia ja täytäntöönpanoa koskeviin pyyntöihin asetetuissa määräajoissa, ellei muusta sovita. Tämä ei saisi vaikuttaa toimivaltaisen viranomaisen keskinäisen avunannon mekanismin mukaisiin velvoitteisiin, paitsi jos on todennäköistä, että kansallisella tasolla keskinäisen avunannon mekanismin ulkopuolella toteutetut täytäntöönpanotoimet ja hallinnolliset päätökset varmistaisivat unionin sisäisen rikkomuksen nopean ja tehokkaan lopettamisen tai kieltämisen. Tässä yhteydessä tehtävät hallinnolliset päätökset olisi ymmärrettävä päätöksiksi, joilla unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi toteutettavat toimenpiteet pannaan täytäntöön. Näissä poikkeustapauksissa toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet kieltäytyä toteuttamasta täytäntöönpanotoimia keskinäisen avunannon mekanismin mukaisesti.
- (23) Komissiolla olisi voitava paremmin koordinoita ja seurata keskinäisen avunannon mekanismin toimintaa sekä antaa jäsenvaltioille ohjeistusta, suosituksia ja lausuntoja, jos ongelmia ilmenee. Komissiolla olisi myös voitava paremmin auttaa tuloksellisesti ja nopeasti toimivaltaisia viranomaisia ratkaisemaan tulkintaerimielisyyksiä, jotka koskevat niille keskinäisen avunannon mekanismista aiheutuvia velvollisuuksia.

- (24) Tässä asetuksessa olisi säädettävä yhdenmukaistetuista säännöistä, joilla vahvistetaan laajalle levinneisiin rikkomuksiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, sovellettavat, tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien koordinoitimenettelyt. Laajalle levinneitä rikkomuksia ja laajalle levinneitä rikkomuksia, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastaan toteutettavien koordinoitujen toimien avulla olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat valita soveltuvimmat ja tehokkaimmat välineet tällaisten rikkomusten lopettamiseksi ja ottaa tarvittaessa vastaan tai pyrkii saamaan asiasta vastaavilta elinkeinonharjoittajilta oikaisutoimia koskevia sitoumuksia kuluttajien hyväksi.
- (25) Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi osana koordinoitua toimintaa koordinoitava tutkinta- ja täytäntöönpanotoimensa, jotta laajalle levinneeseen rikkomukseen tai laajalle levinneeseen rikkomukseen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, voitaisiin puuttua tehokkaasti ja se voitaisiin lopettaa tai kieltää. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi vaihdettava keskenään kaikki tarpeelliset todisteet ja tiedot ja annettava tarvittavaa apua. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, olisi toteutettava koordinoitusti tarpeelliset täytäntöönpanotoimet kyseisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

- (26) Kunkin koordinoituun toimeen osallistuvan toimivaltaisen viranomaisen osallistumisen ja erityisesti niiden tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien, jotka viranomaisen on toteutettava, olisi oltava riittävät laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, tehokkaaksi käsittelemiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset, joita kyseinen rikkomus koskee, olisi velvoitettava toteuttamaan ainoastaan ne tutkinta- ja täytäntöönpanotoimet, jotka ovat tarpeen laajalle levinnyttä rikkomusta tai laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unionin laajuinen ulottuvuus, koskevien kaikkien todisteiden ja tietojen hankkimiseksi ja rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen, joita kyseinen rikkomus koskee, käytettävissä olevien resurssien puutetta ei kuitenkaan saisi pitää perusteena olla osallistumatta koordinoituun toimeen.
- (27) Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, olisi voitava toteuttaa samaan rikkomukseen liittyviä kansallisia tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia ja samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan. Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa toimivaltaista viranomaista koskevaan velvoitteeseen koordinoida koordinoituun toimeen liittyvät tutkinta- ja täytäntöönpanotoimensa muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joita kyseinen rikkomus koskee, paitsi jos on todennäköistä, että kansallisella tasolla koordinoitujen toimen ulkopuolella toteutetut täytäntöönpanotoimet ja hallinnolliset päätökset varmistaisivat laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, nopean ja tehokkaan lopettamisen tai kieltämisen. Tässä yhteydessä tehtävät hallinnolliset päätökset olisi ymmärrettävä päätöksiksi, joilla rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi toteutettavat toimenpiteet pannaan täytäntöön. Tällaisissa poikkeuksellisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava kieltäytyä koordinoituun toimeen osallistumisesta.

- (28) Kun on olemassa perusteltuja syitä epäillä laajalle levinnyttä rikkomusta, niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita rikkomus koskee, olisi käynnistettävä koordinoitu toimi yhteisellä sopimuksella. Jotta voidaan määritellä, mitä toimivaltaisia viranomaisia laajalle levinnyt rikkomus koskee, olisi otettava huomioon kaikki kyseiseen rikkomukseen liittyvät asiaankuuluvat näkökohdat, erityisesti elinkeinonharjoittajan sijoittautumis- tai asuinpaikka, elinkeinonharjoittajan varojen sijainti, niiden kuluttajien sijainti, joille on aiheutunut vahinkoa väitetystä rikkomuksesta, sekä elinkeinonharjoittajan myyntipisteet eli kaupat ja verkkosivustot.

- (29) Komission olisi tehtävä tiiviimpää yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa laajalle levinneiden rikkomusten estämiseksi. Komission olisi sen vuoksi aktiivisesti ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikkomuksia koskevista epäilyistään. Jos komissiolla on esimerkiksi toimivaltaisten viranomaisten tekemien hälytysten seurannan pohjalta perusteltu syy epäillä laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, sen olisi ilmoitettava jäsenvaltioille kyseisestä väitetystä rikkomuksesta niiden toimivaltaisten viranomaisten ja yhteysvirastojen välityksellä, joita asia koskee, sekä perusteltava mahdollinen koordinoitu toimi ilmoituksessa. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava asianmukaisia tutkintatoimia niiden käytettävissä olevien tai helposti saatavilla olevien tietojen perusteella. Niiden olisi ilmoitettava tutkintatoimien tuloksista muille toimivaltaisille viranomaisille, asianomaisille yhteysvirastoille, joita kyseinen rikkomus koskee, sekä komissiolle. Jos toimivaltaiset viranomaiset, joita asia koskee, toteavat näiden tutkintatoimien paljastavan, että rikkomus saattaa tapahtua parhaillaan, niiden olisi käynnistettävä koordinoitu toimi toteuttamalla tässä asetuksessa tarkoitetut toimenpiteet. Komission olisi aina koordinoitava laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskevat koordinoitut tutkintatoimet. Jos ilmenee, että rikkomus koskee jäsenvaltiota, sen olisi otettava osaa koordinoituun toimeen rikkomukseen liittyvien kaikkien tarpeellisten todisteiden ja tietojen keräämiseksi ja rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Täytäntöönpanotoimien osalta tämän asetuksen soveltaminen ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioissa toteutettavaan rikostutkintaan ja oikeuskäsittelyyn. Ne bis in idem -periaatetta olisi kunnioitettava. Jos sama elinkeinonharjoittaja kuitenkin toistaa saman teon tai laiminlyönnin, josta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus muodostui ja johon on jo puututtu täytäntöönpanomenettelyllä, jonka seurauksena rikkomus on lopetettu tai kielletty, tätä olisi pidettävä uutena rikkomuksena ja toimivaltaisten viranomaisten olisi puututtava siihen.

- (30) Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava tarpeelliset tutkintatoimet laajalle levinnyttä rikkomusta tai laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskevien yksityiskohtien määrittelemiseksi; näitä ovat erityisesti elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys, elinkeinonharjoittajan teko tai laiminlyönti sekä rikkomuksen vaikutukset. Toimivaltaisten viranomaisten olisi ryhdyttävä täytäntöönpanotoimiin, jotka perustuvat tutkinnan tuloksiin. Tutkinnan ja laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, arvioinnin tulokset olisi tarvittaessa esitettävä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisen hyväksymässä yhteisessä kannassa, joita koordinoitu toimi koskee, ja se olisi osoitettava rikkomuksesta vastuussa oleville elinkeinonharjoittajille. Yhteistä kantaa ei tulisi pitää toimivaltaisten viranomaisten sitovana päätöksenä. Siinä olisi kuitenkin annettava niille, joille se on osoitettu, mahdollisuus tulla kuulluksi yhteiseen kantaan kuuluvista seikoista.
- (31) Kun on kyse laajalle levinneistä rikkomuksista tai laajalle levinneistä rikkomuksista, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, olisi kunnioitettava elinkeinonharjoittajien puolustusta koskevia oikeuksia. Tämä edellyttää erityisesti, että elinkeinonharjoittajalla on oikeudet tulla kuulluksi ja käyttää menettelyissä sen jäsenvaltion virallista kieltä tai yhtä sen jäsenvaltion virallisiin tarkoituksiin käytetyistä virallisista kielistä, jossa elinkeinonharjoittajalla on sijoittautumis- tai asuinpaikka. On myös tärkeää varmistaa julkistamattoman taitotiedon ja liikesalaisuuksien suojaamista koskevan unionin oikeuden noudattaminen.

- (32) Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava oikeudenkäyttöalueellaan tarpeelliset tutkinta- ja täytäntöönpanotoimet. Laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vaikutukset eivät kuitenkaan rajoitu yhteen jäsenvaltioon. Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö on sen vuoksi tarpeen kyseisiin rikkomuksiin puuttumiseksi sekä niiden lopettamiseksi tai kieltämiseksi.
- (33) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten tuloksellista havaitsemista olisi tuettava toimivaltaisten viranomaisten ja komission välisellä tietojenvaihdolla tekemällä häilytyksiä, jos on perusteltu syy epäillä tällaisia rikkomuksia. Komission olisi koordinoitava tietojenvaihtotoimintaa.
- (34) Kuluttajajärjestöjen keskeisenä tehtävänä on kertoa kuluttajille heidän oikeuksistaan ja kouluttaa heitä ja suojata heidän etujaan muun muassa riitojenratkaisun avulla. Kuluttajia olisi kannustettava tekemään yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän asetuksen soveltamisen tehostamiseksi.
- (35) Kuluttajajärjestöjen ja tarvittaessa elinkeinonharjoittajien järjestöjen olisi voitava ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille epäilyistä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista ja jakaa niiden kanssa tietoja, joita tarvitaan rikkomusten havaitsemista, tutkintaa ja lopettamista varten, esittää näkemyksensä tutkimuksista ja rikkomuksista sekä ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomuksista.

- (36) Tämän asetuksen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi valtuutettava nimetyt elimet, Euroopan kuluttajakeskukset, kuluttajajärjestöt ja -yhdistykset sekä tarvittaessa elinkeinonharjoittajien järjestöt, joilla on tarvittava asiantuntemus, tekemään ulkopuolisia hälytyksiä asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle epäillyistä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista ja toimittamaan näille käytössä olevat tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioilla saattaisi olla asianmukaiset perusteet olla valtuuttamatta näitä elimiä suorittamaan kyseisiä toimia. Silloin kun jäsenvaltio päättää, ettei se valtuuta jotain näistä elimistä tekemään kyseisiä hälytyksiä, sen olisi annettava selitys, joka sisältää aiheelliset perustelut asialle.
- (37) Tehotarkastukset ovat toinen täytäntöönpanotoimien koordinoinnin muoto, joka on osoittautunut tulokselliseksi välineeksi kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä koskevien rikkomusten lopettamisessa ja jota olisi hyödynnettävä ja lujitettava myös vastaisuudessa, sekä verkossa että verkon ulkopuolella. Tehotarkastuksia olisi suoritettava erityisesti siellä, missä markkinatrendit, kuluttajien tekemät valitukset tai muut seikat osoittavat, että kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä koskevia rikkomuksia on tapahtunut tai tapahtumassa.
- (38) Kuluttajavalituksiin liittyvistä tiedoista saattaisi olla unionin ja kansallisen tason päättäjille apua kuluttajamarkkinoiden toiminnan arvioinnissa ja rikkomusten havaitsemisessa. Tällaisten tietojen vaihtoa unionin tasolla olisi edistettävä.

- (39) Siinä määrin kuin on tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamisen edistämiseksi, on olennaista, että jäsenvaltiot tiedottavat toisilleen ja komissiolle kuluttajien etujen suojelemiseen tähtäävistä toimistaan, muun muassa kuluttajien edustajien toimien tukemisesta, niiden tuomioistuimen ulkopuolisista kuluttajariitojen ratkaisumenettelyistä vastaavien elinten toimille antamasta tuesta sekä kuluttajien oikeussuojakeinojen tukemisesta. Yhteistyössä komission kanssa jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa yhteisiä toimenpiteitä kuluttajapolitiikkaa koskevien tietojen vaihtamiseksi edellä mainituissa toimissa.
- (40) Täytäntöönpanon kohtaamat haasteet ylittävät unionin rajat, ja unionin kuluttajien etuja suojeltava kolmansiin maihin sijoittautuneilta vilpillisiltä elinkeinonharjoittajilta. Sen vuoksi kolmansien maiden kanssa olisi neuvoteltava kansainvälisiä sopimuksia, jotka koskisivat keskinäistä avunantoa kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa. Näiden kansainvälisten sopimusten tulisi kattaa tämän asetuksen kohde, ja ne olisi neuvoteltava unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa unionin kuluttajien mahdollisimman hyvä suojeleminen ja sujuva yhteistyö kolmansien maiden kanssa.
- (41) Toimivaltaisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa olisi noudatettava tiukkoja luottamuksellisuutta sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä, jotta voidaan varmistaa, ettei tutkinnalle aiheuteta haittaa eikä elinkeinonharjoittajien mainetta vahingoiteta perusteettomasti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi päätettävä paljastaa kyseiset tiedot vain silloin, kun se on asianmukaista ja tarpeellista, suhteellisuusperiaatteen mukaista, ja ottaen huomioon yleinen etu, kuten yleinen turvallisuus, kuluttajansuoja, kansanterveys ja ympäristönsuojelu tai rikostutkinnan moitteeton kulku, sekä tapahtuu tapauskohtaisesti.

- (42) Yhteistyöverkoston avoimuuden lisäämiseksi ja tiedon jakamiseksi kuluttajille ja muulle yleisölle komission olisi laadittava kahden vuoden välein kertomus, joka sisältää katsauksen kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan liittyviin, tämän asetuksen mukaisen yhteistyön täytäntöönpanon puitteissa kerättyihin tietoihin, tilastoihin ja kehityssuuntiin, ja saattaa se julkisesti saataville.
- (43) Laajalle levinneet rikkomukset olisi ratkaistava tehokkaasti ja tuloksellisesti. Tätä varten olisi luotava joka toista vuotta koskeva valvontaprioriteettien vaihtojärjestelmä.
- (44) Tämän asetuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sähköisen tietokannan käytännön järjestelyjen ja toiminnallisten järjestelyjen toteuttamiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti.
- (45) Tämä asetus ei vaikuta alakohtaisiin unionin sääntöihin, joissa säädetään yhteistyöstä eri alojen sääntelyviranomaisten kesken, eikä sovellettaviin alakohtaisiin unionin sääntöihin, jotka koskevat kuluttajille näiden sääntöjen rikkomisen seurauksena aiheutuvien vahinkojen vuoksi maksettavia korvauksia. Tällä asetuksella ei myöskään rajoiteta muiden unionin alakohtaisella lainsäädännöllä perustettujen yhteistyöjärjestelmien ja -verkostojen toimintaa. Tällä asetuksella edistetään yhteistyötä ja koordinointia kuluttajansuojaa käsittelevän eurooppalaisen yhteistyöverkoston ja alakohtaisella unionin lainsäädännöllä perustettujen sääntelyelinten ja viranomaisten verkostojen kesken. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten toimenpiteiden soveltamista jäsenvaltioissa, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä siviili- ja rikosasioissa.

¹ Yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011 (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (46) Tällä asetuksella ei rajoiteta oikeutta vaatia korvausta yksilöllisesti tai yhteisesti, minkä osalta sovelletaan kansallista lainsäädäntöä, eikä siinä säädetä kyseisten vaatimusten täytäntöönpanosta.
- (47) Tämän asetuksen yhteydessä olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001¹, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 2016/679², ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) N:o 2016/680³.
- (48) Tällä asetuksella ei rajoiteta niiden soveltuvien unionin sääntöjen soveltamista, jotka koskevat unionin alakohtaisella lainsäädännöllä perustettujen kansallisten sääntelyelinten valtuuksia. Näiden elinten olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan käytettävä niille unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön nojalla kuuluvia valtuuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi sekä avustettava toimivaltaisia viranomaisia näissä tehtävissä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (49) Tällä asetuksella ei rajoiteta toimivaltaisten viranomaisten ja Euroopan pankkiviranomaisen tehtäviä ja valtuuksia suhteessa kuluttajien yhteisten taloudellisten etujen suojaamiseen asioissa, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/17/EU¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/92/EU² tarkoitettuja maksutilipalveluja ja kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia.
- (50) Koska direktiivillä 2014/17/EU ja direktiivillä 2014/92/EU on jo perustettu yhteistyömekanismit, keskinäisen avunannon mekanismeja ei olisi sovellettava kyseisiä direktiivejä koskeviin unionin sisäisiin rikkomuksiin.
- (51) Tämä asetus ei rajoita neuvoston asetuksen N:o 1³ soveltamista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

³ Asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

- (52) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä jäsenvaltioiden valtiosääntöperinteessä tunnustettuja periaatteita. Asetusta on näin ollen tulkittava ja sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, ottaen huomioon myös ilmaisunvapautta sekä tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta koskevat oikeudet ja periaatteet. Kun toimivaltaiset viranomaiset käyttävät tässä asetuksessa säädettyjä vähimmäisvaltuuksia, niiden olisi otettava tasapuolisesti huomioon perusoikeuksien suojaamat edut, kuten kuluttajansuojan korkea taso, elinkeinovapaus ja tiedonvälityksen vapaus.
- (53) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli kuluttajansuojalain täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä, koska jäsenvaltiot eivät voi varmistaa yhteistyötä ja yhteensovittamista yksin toimimalla, vaan se voidaan sen alueellisen ja henkilöllisen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (54) Asetus (EY) N:o 2006/2004 olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

ALKUSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaamaan nimeämät toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä ja sovittavat toimensa yhteen keskenään ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa kyseisen lainsäädännön noudattaminen ja sisämarkkinoiden toimivuus sekä tehostaa kuluttajien taloudellisten etujen suojaa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan unionin sisäisiin rikkomuksiin, laajalle levinneisiin rikkomuksiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vaikka mainitut rikkomukset olisivat loppuneet ennen täytäntöönpanon aloittamista tai saattamista päätökseen.
2. Tällä asetuksella ei rajoiteta niiden unionin säännösten soveltamista, jotka koskevat kansainvälistä yksityisoikeutta ja erityisesti tuomioistuimen toimivaltaa ja sovellettavia lakeja.
3. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten toimenpiteiden soveltamista jäsenvaltioissa, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä siviili- ja rikosasioissa ja erityisesti Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaa.

4. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten jäsenvaltioille kuuluvien lisävelvoitteiden täyttämistä, jotka koskevat keskinäistä avunantoa kuluttajien yhteisten taloudellisten etujen suojaamiseksi, myös rikosasioissa, ja jotka johtuvat muista oikeudellisista välineistä, kahden- tai monenväliset sopimukset mukaan lukien.
5. Tällä asetuksella ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY¹ soveltamista.
6. Tällä asetuksella ei rajoiteta mahdollisuutta kansallisen lainsäädännön mukaisiin julkisiin tai yksityisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin.
7. Tällä asetuksella ei rajoiteta yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevan unionin lainsäädännön soveltamista.
8. Tällä asetuksella ei rajoiteta kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomuksista kuluttajille aiheutuneen vahingon vuoksi suoritettavia korvauksia koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista.
9. Tällä asetuksella ei rajoiteta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta toteuttaa tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia yhtä tai useampaa elinkeinonharjoittajaa vastaan, jotka syyllistyvät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin samankaltaisiin rikkomuksiin.
10. Tämän asetuksen III lukua ei sovelleta direktiivejä 2014/17/EU ja 2014/92/EU koskeviin unionin sisäisiin rikkomuksiin.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista (EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30).

3 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'kuluttajien etuja suojaavalla unionin lainsäädännöllä' liitteessä lueteltuja asetuksia ja direktiivejä, sellaisina kuin ne on saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä;
- 2) 'unionin sisäisellä rikkomuksella' kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön vastaisia tekoja tai laiminlyöntejä, jotka ovat vahingoittaneet, vahingoittavat tai ovat omiaan vahingoittamaan sellaisten kuluttajien yhteisiä etuja, joiden asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä,
 - a) jossa teko tai laiminlyönti sai alkunsa tai tapahtui;
 - b) johon teosta tai laiminlyönnistä vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut; tai
 - c) jossa tekoon tai laiminlyöntiin liittyvä näyttö tai elinkeinonharjoittajan varat sijaitsevat;
- 3) 'laajalle levinneellä rikkomuksella'
 - a) kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön vastaisia tekoja tai laiminlyöntejä, jotka ovat vahingoittaneet, vahingoittavat tai ovat omiaan vahingoittamaan sellaisten kuluttajien yhteisiä etuja, joiden asuinpaikka on vähintään kahdessa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä,
 - i) jossa teko tai laiminlyönti sai alkunsa tai tapahtui;

- ii) johon teosta tai laiminlyönnistä vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut; tai
 - iii) jossa tekoon tai laiminlyöntiin liittyvä näyttö tai elinkeinonharjoittajan varat sijaitsevat; tai
- b) kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön vastaista tekoa tai laiminlyöntiä, joka on vahingoittanut, vahingoittaa tai on omiaan vahingoittamaan kuluttajien yhteisiä etuja ja jolla on yhteisiä piirteitä, kuten sama lainvastainen menettely tai samat edut rikkomuksen kohteena ja joka ilmenee samanaikaisesti ja jonka tekijä on sama elinkeinonharjoittaja vähintään kolmessa jäsenvaltiossa;
- 4) 'laajalle levinneellä rikkomuksella, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus' laajalle levinnyttä rikkomusta, joka on vahingoittanut, vahingoittaa tai on omiaan vahingoittamaan kuluttajien yhteisiä etuja kahdessa kolmasosassa jäsenvaltioista, joissa yhteensä on vähintään kaksi kolmasosaa unionin väestöstä;
- 5) 'tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla rikkomuksella' unionin sisäistä rikkomusta, laajalle levinnyttä rikkomusta ja laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus;
- 6) 'toimivaltaisella viranomaisella' kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt vastaamaan kuluttajien etuja suojaava unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta;
- 7) 'yhteysvirastolla' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt vastaamaan tämän asetuksen soveltamisen koordinoinnista kyseisessä jäsenvaltiossa;

- 8) 'nimetyllä elimellä' elintä, jonka oikeutetun edun mukaista on, että kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomukset lopetetaan tai kielletään, jonka jäsenvaltio on nimennyt ja jolle toimivaltainen viranomainen on antanut tehtäväksi kerätä tarvittavia tietoja ja toteuttamaan tarvittavia täytäntöönpanotoimia, jotka ovat kyseisen elimen käytettävissä kansallisen lainsäädännön nojalla, rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi ja joka toimii toimivaltaisen viranomaisen puolesta;
- 9) 'pyynnön esittävällä viranomaisella' toimivaltaista viranomaista, joka esittää pyynnön keskinäisestä avunannosta;
- 10) 'pyynnön vastaanottavalla viranomaisella' toimivaltaista viranomaista, joka vastaanottaa pyynnön keskinäisestä avunannosta;
- 11) 'elinkeinonharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka harjoittaa elinkeinotoimintaa tai ammattia myös henkilön nimissä tai puolesta toimivan muun henkilön kautta;
- 12) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 13) 'kuluttajavalituksella' riittävällä näytöllä tuettua väitettä siitä, että elinkeinonharjoittaja on syyllistynyt, syyllistyy tai todennäköisesti syyllistyy kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomiseen;
- 14) 'kuluttajien yhteisille eduille aiheutuvalla vahingolla' tosiasiallista tai mahdollista vahinkoa, joka liittyy useiden sellaisten kuluttajien etuihin, joihin unionin sisäinen rikkomus, laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vaikuttaa;

- 15) 'verkkorajapinnalla' mitä tahansa elinkeinonharjoittajan käyttämää tai hänen puolestaan käytettyä ohjelmaa, mukaan lukien verkkosivustot tai niiden osa tai sovellus, ja joiden avulla kuluttajilla on pääsy elinkeinonharjoittajan tarjoamiin tavaroihin tai palveluihin;
- 16) 'tehotarkastuksilla' samanaikaisten koordinoitujen valvontatoimien muodossa tapahtuvia yhtenäisiä tutkintatoimia kuluttajamarkkinoilla kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi ja rikkomusten havaitsemiseksi.

4 artikla

Määräajoista ilmoittaminen

Kukin yhteysvirasto ilmoittaa komissiolle sen kotijäsenvaltioissa voimassa olevat määräajat, joita sovelletaan 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimien toteuttamiseen. Komissio laatii yhteenvedon ilmoitetuista määräajoista ja asettaa yhteenvedon toimivaltaisten viranomaisten saataville.

II LUKU

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA NIIDEN VALTUUDET

5 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirastot

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi tämän asetuksen soveltamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen sekä yhteysvirasto.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on täytettävä tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa niin kuin ne toimisivat oman jäsenvaltionsa kuluttajien puolesta ja omaan lukuunsa.
3. Kussakin jäsenvaltiossa yhteysviraston tehtävänä on koordinoida tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin rikkomuksiin liittyviä toimivaltaisten viranomaisten tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia, joiden toteuttamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset, 6 artiklassa tarkoitetut muut viranomaiset ja soveltuvien osin nimetyt elimet.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja yhteysvirastolla on tämän asetuksen soveltamista varten tarvittavat voimavarat, mukaan lukien riittävät taloudelliset ja muut resurssit, asiantuntemus, menettelyt ja muut järjestelyt.
5. Jos jäsenvaltion alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, jäsenvaltion on varmistettava, että näiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävät on määritelty selkeästi ja että ne tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat suorittaa kyseiset tehtävät tuloksellisesti.

6 artikla

Yhteistyö tämän asetuksen soveltamiseksi jäsenvaltioissa

1. Tämän asetuksen asianmukaiseksi soveltamiseksi kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltaiset viranomaiset, muut viranomaiset ja tarvittaessa nimetyt elimet tekevät keskenään tehokasta yhteistyötä.
2. Toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä 1 kohdassa tarkoitettut muut viranomaiset toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka ovat kansallisen lainsäädännön nojalla niiden käytettävissä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuilla muilla viranomaisilla on tarvittavat keinot ja valtuudet tehdä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tuloksellista yhteistyötä tämän asetuksen soveltamiseksi. Muiden viranomaisten on säännöllisesti ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

7 artikla

Nimettyjen elinten tehtävät

1. Toimivaltainen viranomainen, jäljempänä 'toimeksiantava viranomainen', voi soveltuvin osin ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti antaa nimetyn elimen tehtäväksi kerätä tarvittavat tiedot tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta, taikka toteuttaa tarvittavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti käytettävissä olevat täytäntöönpanotoimet rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Toimeksiantava viranomainen antaa nimetyille elimelle tehtävän vain, jos pyynnön esittävän viranomaisen tai muiden tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten kannalta asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kuulemisen jälkeen sekä pyynnön esittävä että pyynnön vastaanottava viranomainen tai kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset pitävät todennäköisenä, että nimetty elin saa tarvittavat tiedot tai että se saa lopetettua tai kiellettyä rikkomuksen tavalla, joka on vähintään yhtä tuloksellinen ja tehokas kuin jos toimeksiantava viranomainen olisi toteuttanut toimeksiannon itse.
2. Jos pyynnön esittävä viranomainen tai muut tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten kannalta asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että 1 kohdassa asetetut edellytykset eivät ole täyttyneet, niiden on ilmoitettava siitä toimeksiantavalle viranomaiselle viipymättä kirjallisesti ja perusteltava näkemyksensä. Jos toimeksiantava viranomainen on asiasta eri mieltä, se voi ilmoittaa asiasta komissiolle, joka antaa asiasta viipymättä lausunnon.

3. Toimeksiantava viranomainen on edelleen velvollinen keräämään tarvittavat tiedot tai toteuttamaan tarvittavat täytäntöönpanotoimet, jos
- a) nimetty elin epäonnistuu tarvittavan tiedon hankkimisessa tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamisessa tai kieltämisessä viipymättä; tai
 - b) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa rikkomusta käsittelevät asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät ole yhtä mieltä siitä, että tehtävä voidaan antaa nimetylle elimelle 1 kohdan mukaisesti.
4. Toimeksiantavan viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet estääkseen sellaisten tietojen paljastumisen, joihin sovelletaan 33 artiklassa säädettyjä, luottamuksellisuutta sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä.

8 artikla

Tiedottaminen ja luettelot

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle seuraavat tiedot ja niihin mahdollisesti tehtävät muutokset:
- a) toimivaltaiset viranomaiset, yhteysvirasto, nimetyt elimet ja 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ulkoisia hälytyksiä tekevät tahot sekä niiden yhteystiedot; ja
 - b) tiedot toimivaltaisten viranomaisten organisaatiosta, valtuuksista ja vastuualueista.

2. Komissio pitää yllä ja päivittää verkkosivustollaan julkisesti saatavilla olevaa luetteloa toimivaltaisista viranomaisista, yhteysvirastoista, nimetyistä elimistä ja 27 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuista ulkoisia hälytyksiä tekevistä tahoista.

9 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vähimmäisvaltuudet

1. Kullakin toimivaltaisella viranomaisella on oltava tämän asetuksen soveltamiseksi tarpeelliset tämän artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohdan mukaiset tutkintaa ja täytäntöönpanoa koskevat vähimmäisvaltuudet ja sen on käytettävä niitä 10 artiklan mukaisesti.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat päättää olla antamatta kaikkia valtuuksia jokaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle edellyttäen, että vähintään yksi toimivaltainen viranomainen voi tarpeen mukaan käyttää kutakin näistä valtuuksista tuloksellisesti tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten osalta 10 artiklan mukaisesti.
3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin seuraavat tutkintavaltuudet:
 - a) valtuudet saada kaikki tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan rikkomukseen liittyvät missä tahansa muodossa olevat asiakirjat tai tiedot katsottavakseen riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu;

- b) valtuudet edellyttää miltä tahansa toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltion viranomaiselta, elimeltä tai virastolta tai keneltä tahansa luonnolliselta henkilöltä tai miltä tahansa oikeushenkilöltä, että tämä toimittaa missä tahansa muodossa olevat asiaankuuluvat asiakirjat tai tiedot riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, jotta voidaan määrittää, onko tapahtunut tai tapahtumassa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus, ja jotta voidaan selvittää rikkomuksen yksityiskohdat, kuten jäljittää rahoitus- ja tietovirtoja tai varmistaa rahoitus- ja tietovirtoihin, pankkitilitietoihin ja verkkosivustojen omistustietoihin liittyvien henkilöiden henkilöllisyys;
- c) valtuudet tehdä kaikki tarvittavat tarkastukset paikan päällä, mukaan lukien valtuudet päästä kaikkiin tiloihin, kaikille alueille tai kaikkiin kulkuneuvoihin, joita elinkeinonharjoittaja, jota tarkastus koskee, käyttää elinkeinotoimintaansa tai ammattiinsa liittyvässä tarkoituksessa, tai pyytää muita viranomaisia tekemään niin tietojen tai asiakirjojen tarkastusta tai haltuunottoa tai jäljennösten ottamista tai saamista varten riippumatta siitä, mille välineelle ne on tallennettu; valtuudet ottaa haltuun mitkä tahansa tiedot tai asiakirjat tarvittavaksi ajaksi siltä osin kuin se on tarpeen tarkastusta varten; valtuudet pyytää kaikilta tutkinnan kohteena olevan elinkeinonharjoittajan edustajilta tai henkilöstön jäseniltä selvityksiä tarkastuksen kohteeseen liittyvistä tosiseikoista, tiedoista tai asiakirjoista ja kirjata saamansa vastaukset;
- d) valtuudet ostaa tavaroita tai palveluja testiostoina, tarvittaessa valehenkilöllisyyden turvin, ja tarkastaa, tarkkailla, tutkia, purkaa tai testata niitä tässä asetuksessa tarkoitettujen rikkomusten paljastamista ja näytön saamista varten.

4. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin seuraavat täytäntöönpanovaltuudet:
- a) valtuudet hyväksyä välitoimia, jotta voidaan estää riski vakavan vahingon aiheutumisesta kuluttajien yhteisille eduille;
 - b) valtuudet pyrkiä saamaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta vastuussa olevalta elinkeinonharjoittajalta sitoumus lopettaa rikkomus tai hyväksyä tällainen sitoumus;
 - c) valtuudet saada elinkeinonharjoittajalta, elinkeinonharjoittajan aloitteesta, lisäksi oikaisutoimia koskevia sitoumuksia sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva väitetty rikkomus on vaikuttanut tai tarvittaessa pyrkiä saamaan elinkeinonharjoittajalta sitoumuksia, joilla tarjotaan asianmukaisia oikeussuojakeinoja kuluttajille, joihin kyseinen rikkomus on vaikuttanut;
 - d) valtuudet tarvittaessa tiedottaa asianmukaisin keinoin kuluttajille, jotka ilmoittavat kärsineensä haittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen seurauksena, keinoista hakea kansallisen lainsäädännön mukaisia korvauksia;
 - e) valtuudet määrätä kirjallisesti elinkeinonharjoittaja lopettamaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset;
 - f) valtuudet lopettaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset tai kieltää ne;

- g) jos muita tehokkaita keinoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi ei ole, ja jotta riski vakavan vahingon aiheutumisesta kuluttajien yhteisille eduille voitaisiin välttää:
- i) valtuudet poistaa sisältöä tai rajoittaa pääsyä verkkorajapintaan tai määrätä selkeän varoituksen antamisesta kuluttajille verkkorajapintaan pääsyn yhteydessä;
 - ii) valtuudet määrätä säilytyspalvelun tarjoaja poistamaan verkkopinta taikka estämään pääsy siihen tai rajoittamaan sitä; tai
 - iii) valtuudet määrätä tarvittaessa, että aluetunnusrekisteristä poistetaan täydellinen verkkotunnus ja että asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen annetaan rekisteröidä se;
- myös vaatimalla kolmatta osapuolta tai muuta viranomaista toteuttamaan tällaisia toimenpiteitä;
- h) valtuudet määrätä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten vuoksi ja minkä tahansa tämän asetuksen nojalla annetun päätöksen, määräyksen, välitoimen, elinkeinonharjoittajan sitoumuksen tai muun toimenpiteen noudattamisen laiminlyönnin vuoksi.

Edellä h alakohdassa tarkoitettujen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisesti. Etenkin kyseisen rikkomuksen luonne, vakavuus ja kesto on otettava tarvittaessa asianmukaisesti huomioon.

5. Valtuus määrätä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten vuoksi koskee rikkomuksia, jotka kohdistuvat sellaiseen kuluttajien etuja suojaavaan unionin lainsäädäntöön, jossa säädetään seuraamuksista silloin, kun liitteessä mainitussa unionin lainsäädännössä säädetään seuraamuksista. Tämä ei kuitenkaan rajoita kansallisten viranomaisten valtuuksia määrätä kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia, kuten hallinnollisia tai muita sakkoja taikka uhkasakkoja, tapauksissa, joissa liitteessä mainitussa unionin lainsäädännössä ei säädetä seuraamuksista.
6. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet aloittaa omasta aloitteestaan tutkinta tai menettelyt tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi.
7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat julkaista kaikki lainvoimaiset päätökset, elinkeinonharjoittajan sitoumukset tai tämän asetuksen mukaisesti annetut määräykset, mukaan lukien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys.
8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauksen mukaan kuulla kuluttajajärjestöjä, elinkeinonharjoittajien järjestöjä, nimettyjä elimiä tai muita henkilöitä siitä, ovatko tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamiseksi ehdotetut sitoumukset tehokkaita.

10 artikla
Vähimmäisvaltuuksien käyttö

1. Edellä 9 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia käyttävät joko
 - a) toimivaltaiset viranomaiset suoraan oman toimivaltansa nojalla;
 - b) tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten tai muiden viranomaisten avustuksella;
 - c) soveltuvin osin nimettyjen elinten ohjeistamisen kautta; tai
 - d) tekemällä hakemus tarvittavan päätöksen antamisen osalta toimivaltaiselle tuomioistuimelle, tarvittaessa myös muutoksenhaun kautta, jos tarvittavaa päätöstä koskeva hakemus ei ole menestynyt.
2. Tämän asetuksen soveltamiseksi tapahtuvan 9 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien täytäntöönpanon ja käytön on oltava oikeasuhteista ja unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön, myös asiaankuuluvien menettelytakeiden ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteiden mukaista. Tämän asetuksen soveltamiseksi hyväksytyjen tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien on vastattava kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä koskevan rikkomuksen luonnetta ja sellaisesta rikkomuksesta aiheutuvaa todellista tai mahdollista vahinkoa.

III LUKU

KESKINÄISEN AVUNANNON MEKANISMI

11 artikla

Tietopyynnöt

1. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä viipymättä ja joka tapauksessa 30 päivän kuluessa, ellei toisin ole sovittu, toimitettava pyynnön esittäville viranomaiselle tarpeelliset asiaankuuluvat tiedot sen selvittämiseksi, onko unionin sisäinen rikkomus tapahtunut tai tapahtumassa, sekä tällaisen rikkomuksen lopettamiseksi.
2. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on suoritettava tarkoituksenmukaiset ja tarvittavat tutkimukset tai toteutettava muut tarvittavat tai tarkoituksenmukaiset toimenpiteet pyydetyn tiedon hankkimiseksi. Tarvittaessa nämä tutkimukset voidaan suorittaa muiden viranomaisten tai nimettyjen elinten avustuksella.
3. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä sallia sen, että pyynnön esittävän viranomaisen virkamiehet ovat mukana pyynnön vastaanottavan viranomaisen virkamiesten suorittamissa tutkimuksissa.

12 artikla

Täytäntöönpanotoimia koskevat pyynnot

1. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä toteutettava kaikki tarpeelliset ja oikeasuhteiset täytäntöönpanotoimenpiteet unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi käyttämällä 9 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia ja sille kansallisessa lainsäädännössä annettuja muita valtuuksia. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on määritettävä unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi tarvittavat asianmukaiset täytäntöönpanotoimet ja toteutettava ne viipymättä ja viimeistään kuuden kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta, paitsi jos se esittää erityisiä perusteita kyseisen määräajan pidentämiselle. Tarvittaessa pyynnön vastaanottavan viranomaisen on määrättävä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja, unionin sisäisestä rikkomuksesta vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi saada elinkeinonharjoittajalta elinkeinonharjoittajan aloitteesta lisäksi oikaisutoimia koskevia sitoumuksia sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin väitetty unionin sisäinen rikkomus on vaikuttanut, tai voi tarvittaessa pyrkiä saamaan elinkeinonharjoittajalta sitoumuksia, joilla tarjotaan asianmukaisia oikeussuojakeinoja kuluttajille, joihin kyseinen rikkomus on vaikuttanut.
2. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on säännöllisesti ilmoitettava pyynnön esittäville viranomaiselle toteutetuista toimista ja toimenpiteistä sekä toimista ja toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on käytettävä 35 artiklassa tarkoitettua tietokantaa ilmoittaakseen viipymättä pyynnön esittäville viranomaiselle, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle toteutetuista toimenpiteistä ja kyseisten toimenpiteiden vaikutuksista unionin sisäiseen rikkomukseen, sekä seuraavista seikoista:
 - a) onko määrätty välitoimia;

- b) onko rikkomus lopetettu;
- c) mitä toimenpiteitä on hyväksytty ja onko kyseiset toimenpiteet pantu täytäntöön;
- d) missä määrin oikaisutoimia koskevia sitoumuksia on tarjottu sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin väitetty rikkomus on vaikuttanut.

13 artikla

Keskinäistä avunantoa koskeviin pyyntöihin liittyvä menettely

1. Pyyntöä esittävän viranomaisen on annettava keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen yhteydessä kaikki tarvittavat tiedot, jotta pyyntöä vastaanottava viranomainen voi täyttää kyseisen pyyntöä, mukaan lukien mahdollinen näyttö, joka on saatavilla vain pyyntöä esittävän viranomaisen jäsenvaltiossa.
2. Pyyntöä esittävän viranomaisen on lähetettävä keskinäistä avunantoa koskevat pyynnöt pyyntöä vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastoon ja tiedoksi pyyntöä esittävän viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastoon. Pyyntöä vastaanottavan jäsenvaltion yhteysviraston on toimitettava pyynnöt viipymättä edelleen asianmukaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Keskinäistä avunantoa koskevat pyynnöt ja kaikki niihin liittyvä tietojenvaihto on laadittava kirjallisesti vakiolomakkeita käyttäen ja toimitettava sähköisesti 35 artiklan mukaisen sähköisen tietokannan välityksellä.
4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on sovittava keskinäistä avunantoa koskevissa pyynnöissä ja niihin liittyvässä tietojenvaihdossa käytettävistä kielistä.

5. Jos käytettävistä kielistä ei päästä sopimukseen, keskinäistä avunantoa koskevat pyynnot on toimitettava pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä ja niihin on vastattava pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä. Siinä tapauksessa kummankin toimivaltaisen viranomaisen on vastattava tarvittavista pyyntöjen, vastausten ja muiden toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta vastaanotettujen asiakirjojen käännöksistä.
6. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on vastattava sekä suoraan pyynnön esittäville viranomaiselle että kummankin viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastolle.

14 artikla

Kieltäytyminen keskinäistä avunpyyntöä koskevan pyynnön noudattamisesta

1. Pynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 11 artiklan mukaista tietopyyntöä, jos yksi tai useampi seuraavista ehdoista täyttyy:
- a) pyynnön esittävän viranomaisen kuulemisen perusteella käy ilmi, ettei esittävä viranomainen tarvitse pyydettyä tietoa sen selvittämiseen, onko unionin sisäinen rikkomus tapahtunut tai tapahtumassa taikka onko perusteltua syytä epäillä, että tällainen rikkomus voi tapahtua;
 - b) pyynnön esittävä viranomainen ei ole samaa mieltä siitä, että tieto kuuluu 33 artiklassa vahvistettujen, luottamuksellisuutta sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevien säännösten piiriin;

- c) pyynnön vastaanottavan viranomaisen tai pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaiset ovat jo aloittaneet rikostutkinnan tai oikeuskäsittelyn samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta.

2. Pynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 12 artiklan mukaista täytäntöönpanotoimia koskevaa pyyntöä pyynnön esittävää viranomaista kuultuaan, jos yksi tai useampi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) rikostutkinta tai oikeuskäsittely on jo aloitettu tai pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaisilla on tuomio, tuomioistuimessa tehty sovinto tai tuomioistuimen määräys samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan;
- b) pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltiossa on jo aloitettu tarvittavien täytäntöönpanovaltuuksien käyttö tai annettu hallintopäätös samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi nopeasti ja tehokkaasti;
- c) pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo asianmukaisesti asian tutkittuaan, ettei unionin sisäistä rikkomusta ole tapahtunut;
- d) pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo, että pyynnön esittävä viranomainen ei ole toimittanut tietoja, jotka ovat riittäviä 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

- e) pyynnön vastaanottava viranomainen on hyväksynyt elinkeinonharjoittajan ehdottamia sitoumuksia lopettaa unionin sisäinen rikkomus tietyssä määräajassa ja määräaika ei ole vielä päättynyt.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on kuitenkin noudatettava 12 artiklan mukaista täytäntöönpanotoimia koskevaa pyyntöä, jos elinkeinonharjoittaja ei noudata hyväksytyjä sitoumuksia ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetussa määräajassa.

3. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava pyynnön esittäville viranomaiselle ja komissiolle, jos se kieltäytyy noudattamasta keskinäistä avunantoa koskevaa pyyntöä, ja esitettävä kieltäytymisen perustelut.
4. Jos pyynnön esittävä ja vastaanottava viranomainen ovat jostakin asiasta erimielisiä, jompikumpi voi ilmoittaa siitä komissiolle, joka antaa asiasta lausunnon viipymättä. Jos asiasta ei ole ilmoitettu komissiolle, komissio voi kuitenkin antaa lausunnon omasta aloitteestaan. Komissio voi kyseisen lausunnon laatimista varten pyytää merkityksellisiä tietoja ja asiakirjoja, joita on vaihdettu pyynnön esittävän viranomaisen ja pyynnön vastaanottavan viranomaisen välillä.
5. Komissio seuraa keskinäistä avunantoa koskevan mekanismin toimivuutta ja valvoo, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen käsittelyyn liittyviä menettelyjä ja määräaikoja. Komissiolla on oikeus tutustua keskinäistä avunantoa koskeviin pyyntöihin ja pyynnön esittävän viranomaisen ja vastaanottavan viranomaisen välillä vaihdettuihin tietoihin ja asiakirjoihin.
6. Komissio voi tarvittaessa antaa jäsenvaltioille ohjeistusta ja neuvoja varmistaakseen keskinäistä avunantoa koskevan mekanismin tehokkaan ja tuloksellisen toiminnan.

IV LUKU

**LAAJALLE LEVINNEITÄ RIKKOMUKSIA JA
SELLAISIA LAAJALLE LEVINNEITÄ RIKKOMUKSIA,
JOILLA ON UNIONINLAAJUINEN ULOTTUVUUS,
KOSKEVAT KOORDINOIDUT TUTKINTA- JA
TÄYTÄNTÖÖNPANOMEKANISMIT**

15 artikla

Menettely päätösten tekemiseksi jäsenvaltioiden kesken

Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä tämän luvun soveltamisalaan kuuluvista asioista yksimielisesti.

16 artikla

Yleiset yhteistyöperiaatteet

1. Jos on perusteltu syy epäillä, että on tekeillä laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita kyseinen rikkomus koskee, ja komission on ilmoitettava asiasta viipymättä toisilleen ja yhteysvirastoille, joita kyseinen rikkomus koskee, tekemällä 26 artiklan mukaisia hälytyksiä.
2. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, on koordinoitava tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia, joilla ne puuttuvat rikkomuksiin. Niiden on vaihdettava kaikki tarvittavat todisteet ja tiedot ja annettava toisilleen ja komissiolle viipymättä kaikki tarvittava apu.

3. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, on varmistettava, että kerätään kaikki tarvittava näyttö ja tiedot ja että toteutetaan kaikki tarvittavat täytäntöönpanotoimet kyseisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi.
4. Tämä asetus ei vaikuta asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin samaa rikkomusta ja samaa elinkeinonharjoittajaa koskeviin kansallisiin tutkinta- ja täytäntöönpanotoimiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa kutsua komission virkamiehiä ja muita komission valtuuttamia avustavia henkilöitä osallistumaan koordinoituihin tutkinta- ja täytäntöönpanotoimiin ja muihin tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin toimiin.

17 artikla

Koordinoidun toimen käynnistäminen ja koordinaattorin nimeäminen

1. Jos on perusteltu syy epäillä laajalle levinnyttä rikkomusta, niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita kyseinen rikkomus koskee, on käynnistettävä koordinoitu toimi, jonka on perustuttava niiden väliseen sopimukseen. Koordinoidun toimen käynnistäminen on annettava viipymättä tiedoksi niille yhteysvirastoille, joita kyseinen rikkomus koskee, sekä komissiolle.
2. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita epäilty laajalle levinnyt rikkomus koskee, on nimettävä koordinaattoriksi yksi toimivaltainen viranomainen, jota epäilty laajalle levinnyt rikkomus koskee. Jos kyseiset toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse nimityksestä sopimukseen, komissio ottaa koordinaattorin tehtävän.

3. Jos komissiolla on perusteltu syy epäillä laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä niille toimivaltaisille viranomaisille ja yhteysvirastoille, joita väitetty rikkomus koskee, 26 artiklan mukaisesti. Komissio esittää ilmoituksessa perustelut mahdollisen koordinoitun toimen toteuttamiselle. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita epäilty laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, on toteutettava asianmukaisia tutkintatoimia niiden käytettävissä olevien tai helposti saatavilla olevien tietojen perusteella. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita epäilty laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, on tiedotettava tutkintatoimien tuloksista muille toimivaltaisille viranomaisille, niille yhteysvirastoille, joita kyseinen rikkomus koskee, ja komissiolle 26 artiklan mukaisesti kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio lähetti ilmoituksensa. Jos nämä tutkintatoimet paljastavat, että laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, saattaa tapahtua parhaillaan, toimivaltaisten viranomaisten, joita kyseinen rikkomus koskee, on aloitettava koordinoitu toimi ja toteutettava 19 artiklassa tarkoitetut sekä tarvittaessa 20 ja 21 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet.
4. Komissio koordinoi 3 kohdan mukaisia koordinoituja toimia.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on osallistuttava koordinoituun toimeen, jos tämän koordinoitun toimen aikana käy selville, että laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee kyseistä toimivaltaista viranomaista.

18 artikla

Perusteet kieltäytyä osallistumasta koordinoituun toimeen

1. Toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä osallistumasta koordinoituun toimeen jonkin seuraavan syyn perusteella:
 - a) kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa on jo aloitettu rikostutkinta tai oikeuskäsittely, annettu tuomio tai saavutettu sovinto tuomioistuimessa samasta rikkomuksesta saman elinkeinonharjoittajan osalta;
 - b) kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa on ennen 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun hälytyksen tekemistä jo aloitettu tarvittavien täytäntöönpanovaltuuksien käyttö tai annettu hallintopäätös samasta rikkomuksesta saman elinkeinonharjoittajan osalta laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, lopettamiseksi tai kieltämiseksi nopeasti ja tehokkaasti;
 - c) asianmukaisten tutkintatoimien perusteella on selvää, että väitetyn laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, todellinen tai potentiaalinen vaikutus kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa on vähäinen, eikä tämän toimivaltaisen viranomaisen näin ollen tarvitse hyväksyä täytäntöönpanotoimia;
 - d) kyseinen laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, ei ole tapahtunut kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa, eikä tämän toimivaltaisen viranomaisen näin ollen tarvitse hyväksyä täytäntöönpanotoimia;

- e) toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan ehdottamia sitoumuksia lopettaa kyseinen rikkomus kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa ja nämä sitoumukset on pantu täytäntöön, eikä toimivaltaisen viranomaisen näin ollen tarvitse hyväksyä täytäntöönpanotoimia.

2. Jos toimivaltainen viranomainen päättää olla osallistumatta koordinoituun toimeen, sen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään komissiolle ja muille toimivaltaisille viranomaisille sekä asianomaisille yhteysvirastoille, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, ja esitettävä perustelut sekä toimitettava tarvittavat todistusasiakirjat.

19 artikla

Koordinoidut toimet

1. Koordinoituun toimeen osallistuvien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tutkinta ja tarkastukset toteutetaan tuloksellisesti, tehokkaasti ja koordinoitusti. Niiden on pyrittävä samanaikaisesti toistensa kanssa toteuttamaan tutkinta ja tarkastukset sekä soveltamaan kansallisen prosessioikeuden sallimissa puitteissa välitoimia.
2. Edellä olevassa III luvussa tarkoitettua keskinäisen avunannon mekanismia voidaan tarvittaessa käyttää erityisesti tarvittavan näytön ja muiden tietojen keräämiseen muista jäsenvaltioista kuin siitä jäsenvaltiosta, jota koordinoitu toimi koskee, tai sen varmistamiseksi, että asianomainen elinkeinonharjoittaja ei pysty välttämään täytäntöönpanotoimia.

3. Koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset esittävät tarvittaessa tutkinnan tulokset ja laajalle levinnyttä rikkomusta tai tapauksen mukaan laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskevan arvion yhteisessä kannassa, josta ne sopivat keskenään.
4. Elleivät koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset ole toisin sopineet, koordinaattori toimittaa yhteisen kannan laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle. Elinkeinonharjoittajalle, joka on vastuussa laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä yhteiseen kantaan sisältyvistä asioista.
5. Ellei 15 artiklasta tai 33 artiklassa vahvistetuista luottamuksellisuutta ja ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevista säännöistä muuta johdu, koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset päättävät yhteisen kannan tai sen osien julkaisemisesta ja voivat verkkosivustollaan pyytää kuluttajajärjestöjä, elinkeinonharjoittajien järjestöjä ja muita asianomaisia osapuolia esittämään näkemyksensä. Komissio julkaisee yhteisen kannan tai osia siitä verkkosivustollaan asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella.

20 artikla

Sitoumukset koordinoituissa toimissa

1. Koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset voivat 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun yhteisen kannan pohjalta kehottaa rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa ehdottamaan sitoumuksia rikkomuksen lopettamiseksi tietyssä määräajassa. Elinkeinonharjoittaja voi myös omasta aloitteestaan ehdottaa rikkomuksen lopettamista koskevaa sitoumusta tai tarjota kuluttajille, joihin rikkomus on vaikuttanut, oikaisutoimia koskevia sitoumuksia.
2. Ellei 33 artiklassa vahvistetuista luottamuksellisuutta ja ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevista säännöistä muuta johdu, koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa julkaista rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan ehdottamat sitoumukset verkkosivustoillaan tai komissio voi tarvittaessa julkaista kyseisen elinkeinonharjoittajan ehdottamat sitoumukset verkkosivustollaan asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä. Toimivaltaiset viranomaiset ja komissio voivat pyytää näkemyksiä kuluttajajärjestöiltä, elinkeinonharjoittajien järjestöiltä ja muilta asianomaisilta osapuolilta.

3. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava ehdotetut sitoumukset ja ilmoitettava arviointinsa tulos rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle, ja tapauksen mukaan jos elinkeinonharjoittaja on tarjonnut oikaisutoimia koskevia sitoumuksia, niiden on tiedotettava asiasta kuluttajille, jotka ovat ilmoittaneet kärsineensä vahinkoa kyseisen rikkomuksen seurauksena. Jos sitoumukset ovat oikeasuhteiset ja riittävät laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, lopettamiseksi, toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä kyseiset sitoumukset ja asetettava määräaika, johon mennessä ne on pantava täytäntöön.
4. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on seurattava sitoumusten täytäntöönpanoa. Niiden on erityisesti varmistettava, että laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja raportoi säännöllisesti koordinaattorille sitoumusten täytäntöönpanon edistymisestä. Koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa pyytää näkemyksiä kuluttajajärjestöiltä ja asiantuntijoilta, jotta voidaan tarkistaa, ovatko elinkeinonharjoittajan toteuttamat toimenpiteet sitoumusten mukaisia.

21 artikla

Koordinoitujen toimien täytäntöönpanotoimet

1. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava oikeudenkäyttöalueellaan kaikki tarpeelliset täytäntöönpanotoimet laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa vastaan laajalle levinneen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

Tarvittaessa niiden on määrättävä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja, laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saada elinkeinonharjoittajalta elinkeinonharjoittajan aloitteesta lisäksi oikaisutoimia koskevia sitoumuksia sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin väitetty laajalle levinnyt rikkomus tai rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, on vaikuttanut, tai tarvittaessa hakea elinkeinonharjoittajalta sitoumuksia, joilla tarjotaan asianmukaisia oikeussuojakeinoja kuluttajille, joihin kyseinen rikkomus on vaikuttanut.

Täytäntöönpanotoimet ovat erityisen aiheellisia silloin, kun

- a) välitön täytäntöönpanotoimi on tarpeen rikkomuksen nopeaksi ja tehokkaaksi lopettamiseksi tai kieltämiseksi;
- b) on epätodennäköistä, että rikkomus loppuu siitä vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan ehdottamien sitoumusten tuloksena;
- c) rikkomuksesta vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja ei ole ehdottanut sitoumuksia asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten asettamassa määräajassa;

- d) rikkomuksesta vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on ehdottanut sitoumuksia, jotka ovat riittämättömiä rikkomuksen lopettamisen varmistamiseksi, tai jotka eivät tarvittaessa tarjoa rikkomuksen vuoksi vahinkoa kärsineille kuluttajille asianmukaista oikeussuojakeinoa; tai
- e) rikkomukseen syyllistynyt elinkeinonharjoittaja ei ole pannut täytäntöön sitoumuksia rikkomuksen lopettamiseksi tai tapauksen mukaan tarjoa rikkomuksesta vahinkoa kärsineille kuluttajille oikeussuojakeinoa 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaiset täytäntöönpanotoimet on toteutettava tuloksellisesti, tehokkaasti ja koordinoitusti laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä toteuttamaan täytäntöönpanotoimia samanaikaisesti niissä jäsenvaltioissa, joita kyseinen rikkomus koskee.

22 artikla

Koordinoitujen toimien lopettaminen

- 1. Koordinoitu toimi lopetetaan, jos koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, on lopetettu tai kielletty kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa taikka että sellaista rikkomusta ei ole tapahtunut.
- 2. Koordinaattorin on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja tarvittaessa koordinoituun toimeen osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja yhteysvirastoille koordinoitun toimien lopettamisesta.

23 artikla

Koordinaattorin tehtävä

1. Edellä olevien 17 tai 29 artiklan mukaisesti nimettävän koordinaattorin tehtäviin kuuluu erityisesti
 - a) varmistaa, että kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ja komissio saavat hyvissä ajoin asianmukaiset tiedot tutkintatoimien tai tarvittaessa täytäntöönpanotoimien edistymisestä, ja tiedot kaikista suunnitteilla olevista toimista ja toimenpiteistä, jotka on tarkoitus hyväksyä;
 - b) koordinoita ja seurata tämän asetuksen mukaisia asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tutkintatoimia;
 - c) koordinoita valmisteluja ja jakaa kaikki tarvittavat asiakirjat asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja komission kesken;
 - d) pitää yhteyttä elinkeinonharjoittajaan ja muihin tutkintatoimien tai tarvittaessa täytäntöönpanotoimien osapuoliin, paitsi jos asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja koordinaattorin kesken on sovittu toisin;
 - e) tarvittaessa koordinoita asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia arviointi-, kuulemis- ja seurantatoimia sekä muita tarvittavia toimia, jotka ovat tarpeen asianomaisen elinkeinonharjoittajan ehdottamien sitoumusten käsittelemistä ja toteuttamista varten;
 - f) koordinoita tarvittaessa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä täytäntöönpanotoimia;
 - g) koordinoita asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten esittämiä III luvussa tarkoitettuja keskinäistä avunantoa koskevia pyyntöjä.

2. Koordinaattori ei ole vastuussa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toimista tai laiminlyönneistä niiden käyttäessä 9 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia.
3. Silloin kun koordinoitut toimet koskevat 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuihin unionin säädöksiin kohdistuvia laajalle levinneitä rikkomuksia tai laajalle levinneitä rikkomuksia, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koordinaattorin on kutsuttava Euroopan pankkiviranomainen osallistumaan toimiin tarkkailijana.

24 artikla

Kielijärjestelyt

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on sovittava siitä, mitä kieliä ne käyttävät tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin koordinoituihin toimiin ja tehotarkastuksiin kuluttajamarkkinoiden yhtenäisiin tutkintatoimiin liittyvissä ilmoituksissa sekä kaikessa muussa niihin liittyvässä viestinnässä.
2. Jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse asiasta sopimukseen, ilmoitukset ja muut viestit lähetetään sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä, joka laatii ilmoituksen tai muun viestin. Siinä tapauksessa kukin toimivaltainen viranomainen vastaa tarvittaessa muilta toimivaltaisilta viranomaisilta vastaanotettujen ilmoitusten, viestien ja muiden asiakirjojen kääntämisestä.

25 artikla

Kielijärjestelyt viestinnässä elinkeinonharjoittajien kanssa

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus käyttää tässä luvussa tarkoitetuissa menettelyissä sen jäsenvaltion virallista kieltä tai yhtä sen jäsenvaltion virallisiin tarkoituksiin käytetyistä virallisista kielistä, jossa elinkeinonharjoittajan sijoittautumis- tai asuinpaikka on.

V LUKU

UNIONINLAAJUISET TOIMET

26 artikla

Hälytykset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä komissiolle, muille toimivaltaisille viranomaisille ja yhteysvirastoille kaikista perustelluista epäilyistä, joiden mukaan sen alueella tapahtuu parhaillaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus, joka voi vaikuttaa kuluttajien etuihin muissa jäsenvaltioissa.
2. Komissio ilmoittaa viipymättä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja asianomaiselle yhteysvirastolle kaikista perustelluista epäilyistä, joiden mukaan on tapahtunut tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus.
3. Tehdessään 1 ja 2 kohdan mukaisen ilmoituksen, eli hälytyksen tehdessään, toimivaltainen viranomainen tai komissio antaa epäiltyä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa rikkomusta koskevat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot, jos ne ovat saatavilla:
 - a) kuvaus teosta tai laiminlyönnistä, josta rikkomus muodostuu;
 - b) yksityiskohdat tuotteesta tai palvelusta, jota rikkomus koskee;
 - c) niiden jäsenvaltioiden nimet, jota rikkomus koskee tai saattaa koskea;
 - d) elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittajat, joka on/jotka ovat tai jonka/joiden epäillään olevan vastuussa rikkomuksesta;

- e) mahdollisesti toteutettavien toimien oikeusperusta kansallisessa lainsäädännössä ja liitteessä mainitut, vastaavat unionin säädösten säännökset ja määräykset;
- f) oikeudenkäyntimenettelyjen, täytäntöönpanotoimien tai muiden rikkomuksen perusteella toteutettavien toimenpiteiden kuvaus, ajankohdat ja kesto sekä niiden tila;
- g) oikeudenkäyntimenettelyjen ja muiden toimenpiteiden toteuttamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset.

4. Hälytyksen tehdessään toimivaltainen viranomainen voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia ja asianomaisia yhteysvirastoja muissa jäsenvaltioissa sekä komissiota, tai komissio voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia ja asianomaisia yhteysvirastoja tarkistamaan asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tai komission käytettävissä olevan tai helposti saatavilla olevan tiedon perusteella, tapahtuuko muiden jäsenvaltioiden alueella samankaltaisia epäiltyjä rikkomuksia tai onko näissä muissa jäsenvaltioissa jo toteutettu täytäntöönpanotoimia tällaisia rikkomuksia vastaan. Kyseisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja komission on vastattava pyyntöön viipymättä.

27 artikla

Ulkoiset hälytykset

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava, ellei se olisi perusteetonta, nimetyille elimille, Euroopan kuluttajakeskuksille, kuluttajajärjestöille ja -yhdistyksille ja tarpeen mukaan elinkeinonharjoittajien järjestöille, joilla on tarvittavaa asiantuntemusta, oikeus tehdä hälytys asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle epäillyistä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista ja toimittaa käytettävissään olevat 26 artiklan 3 kohdassa luetellut tiedot, jäljempänä 'ulkoinen hälytys'. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi luettelo näistä tahoista ja kaikki kyseiseen luetteloon tehtävät muutokset.
2. Jäsenvaltioita kuultuaan komissio antaa järjestöille, jotka edustavat kuluttajien ja tarpeen mukaan elinkeinonharjoittajien etuja unionin tasolla, oikeuden tehdä ulkoinen hälytys.
3. Toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole velvollisuutta käynnistää menettelyä tai toteuttaa toimia ulkoisen hälytyksen perusteella. Ulkoisia hälytyksiä tekevien tahojen on varmistettava, että niiden toimittamat tiedot ovat totuudenmukaisia, ajantasaisia ja täsmällisiä, ja niiden on tarvittaessa oikaistava ilmoittamiaan tietoja viipymättä tai poistettava ne.

28 artikla

Rikkomusten havaitsemiseen liittyvien muiden tietojen vaihto

Toimivaltaisten viranomaisten on tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämässä laajuudessa ilmoitettava 35 artiklassa tarkoitetun sähköisen tietokannan kautta viipymättä komissiolle ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista toimenpiteistä, jotka ne ovat oikeudenkäyttöalueellaan toteuttaneet tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen käsittelemiseksi, jos ne epäilevät, että kyseinen rikkomus voi vaikuttaa kuluttajien etuihin muissa jäsenvaltioissa.

29 artikla

Tehotarkastukset

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää tehotarkastusten suorittamisesta todetakseen, noudatetaanko kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä tai paljastaakseen kyseisen lainsäädännön rikkomuksia. Tehotarkastuksia koordinoi komissio, paitsi jos asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kesken on sovittu toisin.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää tällaisen tehotarkastuksen toteuttamisessa 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tutkintavaltuuksia ja kaikkia muita niille kansallisen oikeuden nojalla kuuluvia valtuuksia.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kutsua nimettyjä elimiä, komission virkamiehiä ja muita komission valtuuttamia avustavia henkilöitä osallistumaan tehotarkastuksiin.

30 artikla

Muiden tutkintaa ja täytäntöönpanoa edistävien toimien koordinointi

1. Jäsenvaltioiden on siinä määrin kuin se on tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi ilmoitettava toisilleen ja komissiolle seuraavilla aloilla toteuttamistaan toimista:
 - a) tämän asetuksen soveltamisesta vastaavien virkamiesten koulutus;
 - b) kuluttajavalituksia koskevien tietojen kerääminen, luokittelu ja vaihto;
 - c) virkamiesten toimialakohtaisten verkostojen kehittäminen;
 - d) tiedotus- ja viestintävälineiden kehittäminen; ja
 - e) tarvittaessa tämän asetuksen soveltamista koskevien standardien, menetelmien ja ohjeiden kehittäminen.
2. Jäsenvaltiot voivat siinä määrin kuin se on tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi koordinoida ja järjestää yhdessä toimia 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla.

31 artikla

Virkamiesvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua virkamiesten vaihtoon muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteistyön parantamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta muiden jäsenvaltioiden virkamiehet voivat osallistua tuloksellisesti toimivaltaisen viranomaisen toimiin. Kyseisille virkamiehille on tätä varten annettava valtuudet suorittaa ne tehtävät, jotka vastaanottava toimivaltainen viranomainen heille antaa, vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

2. Virkamiehen siviili- ja rikosoikeudellinen vastuu määräytyy vaihdon aikana samalla tavalla kuin vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten vastuu. Toisten jäsenvaltioiden virkamiesten on noudatettava vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen ammatillisia menettelytapasääntöjä sekä sisäisiä menettelytapaohjeita. Näissä menettelytapaohjeissa on varmistettava erityisesti yksilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä, menettelyn oikeudenmukaisuus ja 33 artiklassa vahvistettujen, ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen noudattaminen.

32 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Unionin on siinä määrin kuin tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden ja toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla kuluttajien etujen suojaamiseksi. Unioni ja asianomaiset kolmannet maat voivat tehdä sopimuksia, joissa sovitaan yhteistyöhön liittyvistä järjestelyistä, mukaan lukien keskinäistä avunantoa koskevien järjestelyjen käyttöönotto, luottamuksellisten tietojen vaihto ja henkilöstön vaihto-ohjelmat.
2. Yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskevien unionin ja kolmansien maiden välisten sopimusten, joiden tarkoituksena on suojata ja edistää kuluttajien etuja, on noudatettava henkilötietojen siirtoa kolmansille maille koskevia asiaankuuluvia tietosuojasääntöjä.

3. Kun toimivaltainen viranomainen vastaanottaa muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannalta mahdollisesti olennaisia tietoja kolmannen valtion viranomaiselta, sen on toimitettava tiedot niille toimivaltaisille viranomaisille, jos kyseisen kolmannen valtion kanssa tehdyt kahdenväliset avunantosopimukset sallivat sen ja jos kyseiset tiedot ovat yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevan unionin oikeuden mukaisia.
4. Toimivaltainen viranomainen voi myös toimittaa tämän asetuksen mukaisesti toimitetut tiedot kolmannen valtion viranomaiselle kyseisen valtion kanssa tehdyn kahdenvälisen avunantosopimuksen mukaisesti, jos tietojen toimittamiseen on saatu hyväksyntä tiedot alun perin toimittaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta ja edellyttäen, että se on yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevan unionin oikeuden mukaista.

VI LUKU

YHTEISET JÄRJESTELYT

33 artikla

Tietojen käyttö ja paljastaminen sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuus

1. Toimivaltaisten viranomaisten ja komission tätä asetusta soveltaessaan keräämiä tai niille toimitettuja tietoja saa käyttää ainoastaan sellaisiin tarkoituksiin, joiden avulla varmistetaan kuluttajien etuja suojaavien unionin säännösten noudattaminen.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina ja niitä saa käyttää ja luovuttaa vain ottaen asianmukaisesti huomioon luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kaupalliset edut, muun muassa liikesalaisuudet ja teollis- ja tekijänoikeudet.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tiedot antanutta toimivaltaista viranomaista kuultuaan paljastaa sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen
 - a) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen toteennäyttämistä varten;
 - b) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamista tai kieltämistä varten.

34 artikla

Näytön ja tutkintaan perustuvien havaintojen käyttö

Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää näyttönä toimitettuja tietoja, asiakirjoja, havaintoja, lausuntoja, oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai tiedustelutietoja samalla tavoin kuin vastaavia asiakirjoja, jotka viranomaiset ovat saaneet omassa jäsenvaltiossaan riippumatta niiden tallennusmuodosta.

35 artikla

Sähköinen tietokanta

1. Komissio perustaa sähköisen tietokannan ja pitää sitä yllä kaikkea tämän asetuksen nojalla tapahtuvaa toimivaltaisten viranomaisten, yhteysvirastojen ja komission välistä viestintää varten. Kaikki sähköisen tietokannan avulla lähetetyt tiedot tallennetaan kyseiseen sähköiseen tietokantaan ja niitä käsitellään siinä. Tämä tietokanta on välittömästi toimivaltaisten viranomaisten, yhteysvirastojen ja komission saatavilla.
2. Niiden tahojen, jotka tekevät 27 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti ulkoisen hälytyksen, toimittamat tiedot tallennetaan sähköiseen tietokantaan ja niitä käsitellään siinä. Näillä tahoilla ei kuitenkaan ole pääsyä kyseiseen tietokantaan.
3. Jos toimivaltainen viranomainen, nimetty elin tai taho, joka tekee 27 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti ulkoisen hälytyksen, toteaa, että sen 26 tai 27 artiklan mukaisesti tekemä rikkomusta koskeva hälytys on myöhemmin osoittautunut perusteettomaksi, sen on peruttava tämä hälytys. Komissio poistaa asiaa koskevat tiedot viipymättä tietokannasta ja ilmoittaa osapuolille kyseisen poistamisen syyt.

Rikkomusta koskevia tietoja säilytetään sähköisessä tietokannassa ainoastaan sen ajan kuin on tarpeen niitä tarkoituksia varten, joihin tiedot kerättiin ja käsiteltiin, mutta tietoja säilytetään enintään viiden vuoden ajan siitä päivästä, jona

- a) pyynnön vastaanottava viranomainen ilmoittaa komissiolle 12 artiklan 2 kohdan nojalla, että unionin sisäinen rikkomus on lopetettu;
- b) koordinaattori ilmoittaa koordinoitun toimen lopettamisesta 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti; tai
- c) tiedot on tallennettu tietokantaan kaikkien muiden tapausten osalta.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset sähköisen tietokannan käytännön järjestelyjen ja toiminnallisten järjestelyjen toteuttamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Kulujen korvaamisesta luopuminen

- 1. Jäsenvaltioiden on luovuttava kaikista sellaisten kulujen korvaamisesta koskevista vaatimuksistaan, jotka ovat syntyneet tätä asetusta sovellettaessa.
- 2. Edellä olevan 12 artiklan mukaisten täytäntöönpanotoimien osalta pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltio on 1 kohdasta poiketen velvollinen korvaamaan pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltiolle kaikki kustannukset tai tappiot, jotka johtuvat tuomioistuimen hylkäämistä ja perusteettomiksi katsomista toimenpiteistä, siltä osin kuin ne koskevat rikkomuksen asiasisältöä.

37 artikla

Täytäntöönpanon painopisteet

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ja sen jälkeen kahden vuoden välein vaihdettava tietoja asetuksen soveltamista koskevista täytäntöönpanon painopisteistään sekä keskenään että komission kanssa.

Näihin tietoihin on sisällyttävä

- a) tiedot markkinoiden kehityssuuntauksista, jotka saattavat vaikuttaa kuluttajien etuihin kyseisessä jäsenvaltiossa ja muissa jäsenvaltioissa;
- b) katsaus tämän asetuksen nojalla viimeisten kahden vuoden aikana toteutettuihin toimiin ja erityisesti laajalle levinneitä rikkomuksia koskeviin tutkinta- ja täytäntöönpanotoimiin;
- c) 26 artiklassa tarkoitettujen hälytysten avulla vaihdetut tilastot;
- d) kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan liittyvät alustavat painopisteet kahden seuraavan vuoden aikana kyseisessä jäsenvaltiossa; ja
- e) ehdotukset kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan liittyviksi painopisteiksi kahden seuraavan vuoden aikana unionissa.

2. Komissio laatii kahden vuoden välein 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun katsauksen ja julkistaa sen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 33 artiklan soveltamista. Komissio ilmoittaa siitä Euroopan parlamentille.
3. Jos olosuhteissa tai markkinoilla tapahtuu huomattavia muutoksia kahden vuoden aikana siitä kun tiedot täytäntöönpanon painopisteistä on viimeksi esitetty, jäsenvaltioiden on päivitettävä täytäntöönpanon painopisteensä ja tiedotettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.
4. Komissio laatii yhteenvedon jäsenvaltioiden tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamista täytäntöönpanon painopisteistä ja raportoitava vuosittain 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle tämän asetuksen nojalla toteutettavien toimien asettamiseksi tärkeysjärjestykseen. Komission vaihtaa jäsenvaltioiden kanssa parhaita käytäntöjä ja tekee vertailuja, erityisesti valmiuksien kehittämistoimien laatimiseksi.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

38 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

39 artikla

Ilmoitukset

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niiden sopimusten teksti, joita ne tekevät muista kuin yksittäistapauksista.

40 artikla

Raportointi

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

2. Kyseisessä kertomuksessa esitetään arviointi tämän asetuksen soveltamisesta, mukaan lukien arviointi tähän asetukseen perustuvan kuluttajien etujen suojaamista koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan tuloksellisuudesta, erityisesti 9 artiklan mukaisten toimivaltaisille viranomaisille myönnettyjen valtuuksien osalta, sekä erityisesti selvitys siitä, miten kuluttajien etujen suojaamista koskevan unionin lainsäädännön noudattaminen elinkeinonharjoittajien keskuudessa on kehittynyt keskeisillä kuluttajamarkkinoilla, joilla käydään rajatylittävää kauppaa. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

41 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2006/2004 ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

42 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetut direktiivit ja asetukset

1. Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).
2. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/6/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa (EYVL L 80, 18.3.1998, s. 27).
3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).
4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).
5. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67): 86–100 artikla.
6. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37): 13 artikla.

7. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY, annettu 23 päivänä syyskuuta 2002, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).
8. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta (EUVL L 46, 17.2.2004, s. 1).
9. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).
10. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista lentoliikenteessä (EUVL L 204, 26.7.2006, s. 1).
11. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21): 1 artikla, 2 artiklan c alakohta ja 4–8 artikla.

12. Euroopan parlamentin ja neuvosto direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36): 20 artikla.
13. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).
14. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).
15. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3): 22, 23 ja 24 artikla.
16. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/122/EY, annettu 14 päivänä tammikuuta 2009, kuluttajien suojaamisesta aikaosuuksia, pitkäkestoisia lomatuotteita, jälleenmyyntiä ja vaihtoa koskeviin sopimuksiin liittyvien tiettyjen seikkojen osalta (EUVL L 33, 3.2.2009, s. 10).
17. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1): 9, 10 ja 11 artikla ja 19–26 artikla.

18. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1).
19. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 181/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 1).
20. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).
21. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63): 13 artikla.
22. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1): 14 artikla.

23. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34): 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 ja 23 artikla, 10 luku ja liitteet I ja II.
24. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214): 3–18 artikla ja 20 artiklan 2 kohta.
25. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2302, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta (EUVL L 326, 11.12.2015, s. 1).
26. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 2017/1128, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävästä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla (EUVL L 168, 30.6.2017, s. 1).
-